

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Zaradi jutrnjega praznika izide prihodnji list v sredo dné 9. septembra 1891.

Prememba ministerstva v Carigradu.

Kakor bomba pala je mej politički svet nenadna vest, da je tolikoletni turški veliki vezir moral umakniti se s svojega mesta, z njim pa skoro vse ministerstvo. Presenečeno se je vse poupraševalo: Kaj to pomeni? Komu bode na korist? Diplomati Carigradski so sicer opažali neko nenavadno gibanje na sultanovem dvoru, nekateri celo trdijo, da so že dlje časa motrili živahnejše delovanje veleposlanika francoskega, a kaj takega se ni nihče nadejal. Sultan napravil je kar čez noč „tabula rasa“ z dosedanjim ministerstvom.

Ugiba se sedaj, je li ta prememba že posledica Kronstadtskih slavnosti in je li Turčija res že krenila popolnoma na rusko stran. Že Dardanelsko uprašanje je po senačnem telegramu silno razdražilo duhove. Ta razburjenost je sicer nekoliko polegla, ko se je dognalo, da Turčija v resnici drugzega ni dovolila, nego da sme vseh 8 ladij ruskega prostovoljnega brodovja pod gotovimi uveti skozi ožine, da se torej ni zgodilo nič tako gorostasnega in kričnega, kakor je slikal „Standard“, ki je svojo senačno vest skoval na podlagi nepristnega teksta — a prememba ministerstva vzbudila je zopet skrajno osupelost in zmatra se za uspeh francoskega in ruskega ugleda, to je: za poraz trojne zveze, zlasti pa nemškega upliva.

Nagibi, ki so prouzročili izredno hitro to premembo, nam sedaj niso še znani. Govori se sicer, da je v sultanovi palači ugasnil plin, ko je baš razsajal hud vihar, in da se je na obletnico, ko je sultan praznoval svoj nastop na prestol, unelo nekoliko pirotehničnih komadov in sultan v tem videl znamenja zarote, — a vse to je premalenkostno, da bi zaradi tega moralo umakniti se skoro vse ministerstvo. Izvestno je samo to, da ta radikalna prememba oseb ni brez važnega političkega pomena in da so posledice neizogibne.

Že dlje časa opazuje se ob Zlatem Rogu, da so evropske velevladi ondu strogo ločene v dve skupini in da je mej tema skupinama diametralno

nasprotstvo v vseh uprašanjih. Sedaj se tudi spominjajo, kako nemilo je sultana dirnil Salisburyja odurni odgovor, ko je na uprašanje, kdaj bode Angleška izpraznila Egipt, prezirno dejal, da sedaj dobe ne more določiti, ker so vsi njegovi ministri na dopustu. Ta odgovor užalil je sultana po pravici in angleškega veleposlanika ni več vsprejemal. Spominjajo se tudi, kako je nemški veleposlanik, pl. Radowitz s svojim ošabnim postopanjem omajal si stališče, nasproti pa francoski zastopnik pridobival si vedno več upliva in dosegel celo to, da je Turčija svoje častnike poslala na Francosko kupovat vojnih potrebščin in sicer dovolila veliko trgovskih udobnostij.

Razvun vseh teh postranskih podrobnosti pa je glavno težišče v tem, da je odstopivši Kiamil-paša bil iskren pristaš trojne zveze, zlasti pa goreč prijatelj Nemcev, za kar je bil tudi odlikovan z redom črnega orla, katero odlikovanje je sicer skrajno redko. Če odstopi taka oseba, ima to izvestno političen pomen. Z njim odstranjena je glavna opora Nemcev, ob enem poglavitna ovira proti Rusom. In ker je s Kiamilom-pašo ob enem tudi odstopil minister notranjih zadev, Said-paša, — imenovan je namreč predsednikom državne sveta — ki je tudi nagibal na nemško stran, je pač očividno, da ima nemški upliv zabeležiti ob Zlatem Rogu jako čuten poraz, Rusija in Francija pa sijajen uspeh skupnega solidarnega postopanja.

Prememba v turškem ministerstvu nastala je gotovo še le po hudih diplomatskih bojih. Na jedni strani bila je trojna zveza, na drugi Rusija in Francija in pri nekrvavem tem boji zmagali sta poslednji dve velevladi, kar je nedvomno važen „omen“ za bodočnost, ker se Turčija z vso svojo vojno silo ne bode več mogla prištevati trojni zvezi in je s tem ves položaj drugačen, osobito pa konstelacija na balkanskem poluotoku korenito premenjena, in sicer tako hitro, kakor včasih kulise na gledališču.

Globoki pomen ministerske premembe v Carigradu čita se v tožnih člankih vseh angleških in nemških listov, dočim francoski listi stvar tolmačijo tako, da je Turčija sedaj neutralna, a pričakujejo, da bodeta Rusija in Francija z vzajemnim postop-

panjem dosegli še ugodnejših uspehov, nego doslej, to je mej vrstami rečeno: Turčijo dobili na svojo stran.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 7. septembra.

Staročehi in Mladočehi v Zagrebu.

Neki organ nemških nacionalcev vidi v duhu že vršiti se grozne stvari, ko bodo Čehi prišli v Zagreb. Vabljeni so, pravi ta list, večinoma Mladočehi, Staročehi pa se hoté tudi udeležiti in tako bodo tekmovali drug z drugim in prirejali panslaviščne demonstracije. Celó o krvavih glavah blodi ta list nekaj! Mi mu rečemo samo toliko: naj si ne beli svoje glave za druge in naj se ne meša v zadeve, ki ga prav nič ne brigajo, to bode najbolje, kar more storiti.

Iz češke razstave.

Kakor poročajo „Nar. Listy“, sklenil je razstaveni odbor z vsemi proti dvema glasoma, da bode pozdravil načelnik odbora cesarja v razstavi najprej nemški in potem češki. Policija prepovedala je za včerajno nedeljsko predstavo Mozartovo opero „Titus“ in tudi rusko opero „Evgen Onegin“. Istotako je prepovedala policija igranje marseilleze in ruske himne v zadnji podobi baleta „Excelsior“.

Klerikalni strankarski shod v Pragi.

Shod, katerega so nameravali sklicati v kratkem češki klerikalci, moral se je zaradi mnogih ovir odložiti na bodočo spomlad. Klerikalci so se nadejali, da bode po porazu Staročehov lahko pridobili jih za svoje namene. Poslednji pa še niso izgubili upanja, da tudi brez take zveze, katere jim menda nič kaj posebno ne ugaja, pridobe zopet upliv na narod. Držali so se torej precej hladno nasproti vsem vabilom klerikalne stranke, katera zdaj predlaga po enem svojih organov, da se ta shod skliče raje na Moravskem, kjer se ni treba toliko ozirati na Mladočeha.

Cerkveni kongres v Sibiriji.

Nadškof-metropolit Roman sklical je redni kongres grško-orientalno-rumunskih vernikov ogerških in sedmograških na dan 13. t. m. v Sibiriji.

Vnanje države.

Ruska vojska.

V tem letu uvrstili so v rusko vojsko 262.400 novincev, mej temi 46.000 židov. Največje število

LISTEK.

Dalmatinci v Zagrebu.

Zagreb 3. septembra 1891.

Divni, do groba nepozabni ostanejo 25., 26. in 27. dan avgusta za vsakega, ki jih je prežil tukaj v Zagrebu in videl, kako so Hrvatje vsprejeli svoje brate iz Dalmacije in kako so jim se Dalmatinci zahvaljevali. Nenopisni utis najčistejše, najnesebičnejše, najvzvišenejše bratovske ljubezni, s katero so se grlili Hrvat iz kraljevine Hrvatske in Hrvat iz kraljevine Dalmacije, ne bode mu se nikdar izbrisal iz srca, če ga je le imel v svojih prsih. Dolgo, res dolgo se že nista videla ta dva sina iste majke, veliko sta doživela, odkar se nista zagrlila; svet, hudoben in sovražen, je že mislil, da sta pozabila drug na drugega, in se je že veselil, da je že ugasnil v njihovih srcih tisti sveti čut, ki veže brate, jedne majke sine. Ali se je grdo prekanil, ta svet! Iskrica bratske ljubezni, ki je prej le tlela v njih srcih, razplamtela se je naposled v velik plamen, ki je napotil jednega brata v naročje drugemu, da se dva plemena združita v jeden plamen, v veliki plamen, ki se mogočno vzdiguje proti nebu,

kakor da prosi blagoslova z nebes za novo zvezo starih bratskih src. Tega plemena ne bode več ugasnil ni najsilnejši vihar, da, čim hujši vihar privibra, tem več bode razvnel silni plamen, ki užiga in združuje zdaj vsa hrvatska srca. To je občutil vsakdo, ki je videl, s kakšno silo je pridrl ta vulkan iz hrvatskih duš, da združi v jednom hipu vse Hrvate v jedno dušo, v jedno srce! In to je ono, kar je napolnilo nepopisnim veseljem vsakega Hrvata in vsakega njihovega prijatelja, a osupnilo nasprotnike mej njimi.

Namenil sem se, Vam o tem takoj pisati, ko so se slavnosti vršile, a sem baš pri konci nena doma zbolel in se vlegel isto jutro, ko so Dalmatinci odhajali. Privezan na postelj nisem mogel pera poprijeti vse do današnjega dne.

Hrvatje v Zagrebu so vsprejem bratov Dalmatincev prav dobro priredili v dosego namena svojega: da Hrvatje iz Dalmacije ne najdejo tu samo toplega bratskega srca, ampak tudi lepe plodove kulturnega delovanja v Zagrebu. Ne samo razstava, ne samo pogled na lepi Zagreb in na mnogobrojne kulturne zavode v njem, ampak tudi prava živa umetnost, v gledališču (opera in drama) in pa v glasbenem zavodu (vokalni koncert) imela je Dalmatince pokazati, kako visoko povzdignil se je v

kulturi Zagreb, poglavitno mesto in duševno središče, srce in duša vseh Hrvatov, tudi tistih izvan mej sedanjih kraljevin Hrvatske in Slavonije. Krasne li misli, krasnega li programa! Prvi večer čuli so Dalmatinci v hrv. gledališču izvirno hrvatsko opero „Nikola Šubić Zrinjski“ od našega Zajca, drugi večer videli so veselo igro svojega slavnega rojaka Ivana Gundulića z godbo in plesom, tretji večer pa so čuli v glasbenem zavodu krasni vokalni koncert hrvatske narodne popevke, prirejane in pevane po načinu slavnega Slavjanskovega zbora. Te tri točke programa niso brez zveze, one predstavljajo tri različne dobe v zgodovini hrvatskega naroda, tako da nam ta tri remek-dela hrvatskih ženičev prikazujejo v sebi tudi lep kos hrvatske zgodovine, hrvatskega mišljenja in čutenja, v obče hrvatskega značaja. Hrvatje so od nekdanj ljubili junaštvo, svobodo in pesem, in vsekdar so se pokazali junaci, boreči se za svobodo, a s pesmijo so se razveseljevali, tešili, mečili si in plemenili srce.

Nikola Zrinjski največji je narodni junak Hrvatov; ta hrvatski ban ni samo stokrat pomlatil Turke, ni samo ključoval vesolni sili Sulejmana Velikega, ampak tudi laskavim, prelubeznivim ponudbam silnega turškega carja; Sulejman namreč, sam velik junak, znal je ceniti junaka, in je ponudil

novincev dala je gubernija Wjatka, namreč 8867, najmanje, to je 33, gubernija Jakutsk.

Odprava svobodnih luk v Rusiji.

Shod trgovcev navzočih na velikem semenju v Nižnem-Novgorodu sklenil je jednoglasno, da naprosi vlado, naj odpravi svobodne luke ob Amurju, ker so domačim trgovskim interesom na veliko škodo.

Beda na Ruskem.

Iz raznih krajev prihajajo vesti o razstočih bedi. V mnogih gubernijah, posebno ob Volgi, začel je razsajati vsled lakote legar. V voroneški guberniji berači mnogo tisoč delavcev za kruh.

Ruski židje.

V Marseille došlo je več ruskih židov, ki so skušali izkrcati se v raznih širishkih pristaniščih, pa jih nikjer niso pustili. Teh gostov se povsod boje, kar je najbolje znamenje in dokaz za to, kaka dobrota so za Rusijo, ki se jih želi znebiti.

Porta in Bolgarija.

Iz Belegagrada poroča se, da se po novejših informacijah, ki prihajajo iz Carigrada, bolgarski minister Grekov prizadeva na vso moč, da bi pridobil diplomatični zbor za akcijo na korist priznanja princa Koburžana in pripravil sultana od tega, da vsprejme oficijelno princa. Jeli kaj resnice na tej vesti, je dvomljivo, ker sedanjí čas ni nikakor ugoden takim eksperimentom in je znano, da v Belegradu niso baš prijazni princu Koburžanu.

Ministerska sprememba v Turčiji.

Imenovanje Djevad paše velikim vezirjem se zmatra v Berlinu kot znak, da se je Turčija vrgla popolnoma v naročje Rusiji. Jediní veleposlanik, ki ima še nekaj upliva v Carigradu, vsaj kakor se kaže, je nemški veleposlanik baron Radovitz. V Berlinu se upa, da bode skupno z Angleško pregovoril Turčijo, da ukrene kaj drugega. V Londonu niso kaj preveč zadovoljni nad padcem Kiamil-paše, ki je bil zvest prijatelj Anglije, novo ministerstvo pa se zmatra kot Rusiji prijazno.

Nemški socijalisti.

Te dni imeli so nemški socijalisti zopet shod ter so se „mladi“ in „stari“ hudo spoprijeli. Napadali so nekateri mlajši govorniki strastno stareje in poudarjali revolucionarno in republičansko svoje stališče ter grajali neodločno, bojzljivo postopanje starih. Glasovalo se ni, vendar se je pokazalo, da v Berlinu imajo še stari moč v rokah...

Ustanek v Chile.

Iz Valparaísa se poroča: Ker je junta odklonila garancijo glede pravde političnih begunov, poslali bodo vse na povelje admiralov na ameriških in nemških ladjah v Peru.

Dopisi.

Iz Škofje Loke 4. septembra. [Izv. dop.]

„Vsak rodoljub se mora veseliti pojavi, da so pričeli dijaki v zadnjih letih pogosto prirejati svoje veselice“. Nekaka nevolja polastila se me je, ko sem v nekem zadnjih listov „Slovenskega Naroda“ bral te milodoneče besede. Nehote vrinilo se mi je vprašanje, zakaj se vendar Škofjeloški dijaki ne zbirajo in ne pokažejo Ločanom, da se tudi v njih žilah pretaka zavedna kri, saj dijakov je tukaj precejšnje število. Vsakdo izmed njih je, kakor sem spoznal, pripravljen prinesiti dar na oltar za probujenje zavednosti; vsak bi rad po svoji moči ustregel želji zavednih Ločanov in pospešil veselico. (Toliko v opravičenje in v popravilo onih predsodkov, kateri se tu pa tam slišijo: „Povsodi se prirejajo dijaške ve-

selice, le v Loki, kjer je toliko študentov, ni nič“). Ali trdna volja še ni vse; treba jo je tudi praktično pokazati. Zato so zavedni dijaki ravnaše se po geslu: „z združenimi močmi“ naprosili čitalnico, naj bi vsaj ona priredila kako veselico: saj dijaki so pripravljeni kolikor možno sodelovati in vsestransko razvoj veselice „in spe“ podpirati. Ali tu so še-le na pravo naleteli!

Čitalnica naj bi prirejala kako veselico?! Ne, o tem niti misliti ne moreš, dragi bralec. Akoravno je glavna naloga čitalnice, kakor pravi § 2 b pravil Loške čitalnice, prirediti veselice, besede, plese itd., vendar ni pričakovati, da bi kedaj še naša čitalnica povabila razposlala h kaki veselici, dokler bode v odboru klerikalec, kateri ne gleda na probujenje naroda, ne na razvoj narodove omike, ampak le na lasten gmoten dobiček. „Jaz bodem imel škodo, ako se priredi kaka veselica, a ne dobička,“ tako je govoril tajnik čitalnice, A. Sušnik nekemu dijaku, ki mu je dijaško pomoč pri „bodoči“ veselici ponudil. Zvedel sem to na svojo žalost od dijaka samega. Da bi ta gospod tajnik pri drugih odbornikih veselico predlagal, niti misliti ni. O plesu spregovoriti se ne upa, kajti to bi ne bilo po načelih dr. Mahničar. Ločanje! zastoj pričakujete veselice od čitalnice, dokler je med odborniki možak, ki sam nasprotuje paragrafa § 2. odstavku b pravil Loške čitalnice. No, ni se potem čuditi, da je bila 12. aprila l. l. izvanredna seja, da bi se — poslušaj svet! — čitalnica razpustila in njeno premoženje, katerega itak ni veliko, razdelilo. To mislim bi ugajalo možu korenjaku! Proč s takimi odborniki, kateri očitno zatiravajo narodno zavest in le za svojo mošnjico skrbijo. „Kam pridemo“ s čitalnico, ako je bilo v l. 1862. vstanovljenja čitalnice udov za dve poslovne strani, a sedaj jih je komaj 38, ako ne manj. — Narodova zavest bode popolnoma zginila (še ta, kolikor je je)! Zato se ne sme pisalec nedeljskega podlistka čuditi, ako je na svojem romanji čul Ločanki reči: „Wir sind Bischoffläckerinnen“. Škoda, da se pisalec ni začel z gospicama razgovarjati, morda bi še kako novo zvedel. No, bolj „nobel“ je, ako se nemški razgovarja, akoravno bi ji smel zaklicati: „nemški ne znajo“. „Nur nobel so lang's get,“ potem pa bomo radi obračali plašč po vetru. — Vzbudite se Ločanje, čuvajte in stražite Vašo čitalnico, da ne bode zaspala, dremlje že sedaj. Lahko bode imeli marsikak prijeten večer, ako bode sami na to delovali, da se Vam čitalnica ohrani, ako pa ne, seveda potem Vam ni pomoči. Da jo prav domače zarobim: Brez muje se še čevljev ne obuje. Torej na delo in pričakovati smete veselih uric v Vašem obližji in ne bode Vam treba tožiti, kako dober kup morate prodajati dolgčas.

Drugi faktor pa, s katerim moramo računati, je tudi preživahno občevanje slovenskih krasotic z Nemci, kateri so zapustili tuj nezdravi zrak in našega prišli kužiti. Na trgu ob tem času že skoraj ne čuješ slovenske besedice. Celo slovenskim domačinkam prija nemški razgovor. Tako sem že opazil, da ste dami nemške narodnosti vzeli neko loško krasotico v sredo in „eingehenkt“ smo promenirali in nemški udarjali, akoravno se ona loška krasotica

bodo, kako jo časte in kake jej darove prinašajo. Najinljivejši, najvzvišenejši je zadnji prizor v „Dubravki“, ki nam prikazuje žrtovanje (prikazivanje darov) boginji Svobodi; svečenik izpusti sam prvi dan goloba, naj izletita v svobodno naravo in slava božansko Svobodo, potem prikazujejo drugi vsi po redu (jeden oljkin venec, drugi lepe rožice, vilinsko opravo, čašo vina, sviralno itd. vsaki ono, kar mu je najmilije), a za vsakim poje zbor prekrasen refrain (ki ga je lepo uglasil naš Zajc):

„O liepa, o draga, o sladka sloboda,
Dar, u kóm sva blaga Višnji nam bog je dó!
Uzroče istini od naše sve slave,
Uresu jedini od ove dubrave.
Sva srebra, sva zlata, svi ljudski životi
Nemogu bit plata tvoj čistoj ljepoti!“
In ko so vsi položili svoje dari, drži jim redovnik lepo besedo, ki tako završuje:

„U jedinstvu, u ljubavi
Neka draži dan izlazi,
Ovde našiem skladniem glasi
Sloboda se draga slavi.“

Dodali še bomo, da je Zrinjski pal s Sigetom l. 1566. proti silni turški sili, ki se je napotila proti Beču, a „Dubravka“ prikazivala se je prvič l. 1628. v hrvatski slobodni republiki Dubrovnika, kjer je v svobodi lepo cvela kultura in rodila tolikanj izvrstnih delavcev na kulturnem polju.

„z opla“ ne more ponašati z boljim znanjem nemškega jezika, nego isti Bischoffläckerinnen. Pri zadnji ljudski štetvi imeli smo v Loki, hvala Bogu (smemo tako reči v tem položaju, kakor smo sedaj) samo dva možaka nemške narodnosti. Jeden izmed teh jo je že popihal, a naj jih sedaj mesto njega 10 do 12 nastopi! „Kam pridemo!?!“

Od Kapele pri Radgoni 6. septembra.

[Izv. dop.] Dne 30. avgusta t. l. imeli smo tukaj otvoritev „Bralnega društva“. Ob tej priliki počastilo nas je precej gostov iz sosednjih fará s svojo navzočnostjo. Pa tudi domačih faranov se je udeležilo zborovanja toliko, da nam je bila največja šolska soba pretesna. V stalni odbor so voljeni gospodje: L. Puhar, predsednikom, D. Meško, A. Vogrinc, Jože Veberič in Radoslav Bratkovič pa odbornikom.

Prav presrečno se nam je zahvaliti gospodom pevcem Šentjurjevskim, kakor onim gospodom dijakom, ki so nas podpirali v petji. Da pa tudi naša mladina neče zaostajati, pokazali so fantje s tem, da so v obilnem številu pristopili k društvu, a deklice s tem, da so nam prav lepo okrasile sobo. Posebno hvalevredno se je trudila Micika Himmelreichova, Lojzika Puharjeva in pridne hčerke občepoštovanega rodoljuba g. Zemljica v Radencih.

Želeti je, da se vrla mladina naša nikdar se izneveri narodu, novemu „Bralnemu društvu“ pa želimo dober uspeh!

Domače stvari.

— (K volitvi na Gorenjskem.) Ob 4. uri popoldne dobili smo nastopne štiri telegrame:

Bled 7. septembra. Pozor, gorenjski volilci, da nas čez noč ne prehití Kalan. Pri nas se govori, da je Mesar odstopil.

Gorjanki volilci.

Lesce 7. septembra. Pri nas se govori, da je Mesar odstopil. Čujte, volilci, na noge!

Lesce 7. septembra. Čuje se, da se deluje za Kalana, ne vemo, kaj to pomeni? Ljudstvo razburjeno.

Begunje 7. septembra. Na noge, rojaki, pokazite pot Kalanu, da nas ne bo čez noč ujel na stavljene zanjke.

Ker poznamo klerikalno gardo in vemo, da jim ni prav nič upati, opozarjamo tudi mi na pretečo nevarnost, da bi utegnil namestu poštenega Mesarja z zvijačo in lokavostjo izvoljen biti znani peteršiljček Kalan, kateremu so že povsod vrata pokazal. Upamo, da gorenjski možje ne bodo ostankov pobirali!

— (Presvetli cesar) podaril je gasilnemu društvu v Labodu 80 gld.

— (Deželni odbor) dovolil je v seji dne 4. septembra t. l. za po zadnji povodnji poškodovane v občini Kranjska gora, Rateče in Bela peč 3000 gld. Denar bode razdelilo c. kr. okrajno glavarstvo v Radovljici v sporazumljenji z župani in župniki. Razven tega je deželni odbor v imenovanje občine poslal tudi 45 metričnih centov moke za poškodovane, ter dovolil, da so se prisiljenci posa-

Zrinjskemu, da bode kralj vseh Hrvatov, on da mu bode dal vse hrvatske zemlje v last, da kraljuje nad njimi neodvisno, samo da njegovo vojsko pusti v miru preko hrvatske države v zahodno kulturno Evropo. Ali nič ni moglo zmajati junaškega srca N. Zrinjskega: On je ostal pri svojem, in ko mu ni prišla avstrijska vojska na pomoč, žrtvoval je življenje svoje s svojimi vernimi Hrvati in poginil z mečem v roki. To je podoba tiste strašne dobe iz hrvatske zgodovine, ko Hrvati niso tako rekoč nikdar mirno spali, ko so neprenehoma držali orožje v rokah in glave v torbah nosili, stoječi na straži zapadne Evrope proti Turkom. Da jim niso Hrvati te službe opravljali, ne bi zapadni narodi Evrope bili mogli tako lepo napredovati, ne bi bili Hrvati sami toliko zaostali v kulturi, in, kakor poje hrv. pesnik:

„Ne bi za to barbarim nas zvali
Što mi mrosmo, dok su oni spali.“

Tej krvavi podobi stoji nasproti druga, prav lepa, cvetoča, vesela podoba: podoba svobode Hrvatske, ki nam jo prikazuje „Dubravka“. Ta Gunduličeva vesela igra ni namreč nič drugega, kakor velik, prekrasen „slavospjev“ boginji Svobodi. Svoboda je le plod borbe in boja, svobodo uživati morejo ljudje šele potem, ko je nastal mir in pokoj, in „Dubravka“ nam kaže, kako Hrvati uživajo slo-

Hrvatska narodna pesem je na glasu in težko da se ji najde par še kje na svetu. Hrvati so vedno gojili pesem in peli, tudi v najhujših časih, in kakšni časi, takšna pesem; za to pa tudi nahajamo toliko vrst pesmij: bojno, junaško pesem, otožno, žalostno pesem, veselo pesem, ki se poje v veseli družbi ali pri vinu, pesem ljubezni in pa druge lirске pesmi itd. Te narodne hrvatske pesmi — ki tako lepo in čisto izražujejo mišljenje in čutenje naroda hrvatskega — oplemeniti, povzdigniti jih na višjo stopinjo, prirediti jih za zbor, za orkester, to je velika, plemenita naloga, ki so jo prevzeli naši umetniki takoj, ko so videli in čuli, kako je Slavjanski povzdignil in oplemenil rusko narodno pesem. In naši umetniki dosegli so najlepši uspeh, oni so hrvatsko narodno pesem celo preporočili. In to preporočeno, oplemenjeno narodno hrvatsko pesem v lepi gosposki novi obleki, čuli so zdaj Dalmatinci, v vokalnem koncertu in ona jim se je neizmerno priljubila. Ta vokalni koncert je tem zanimivejši in vrednejši, ko nam daje priliko, čuti več vrst pesmij isti večer, drugo za drugo, pesem junaško in pesem ljubezni, pesem veselo in otožno itd. in pa tudi pesem iz raznih krajev, n. pr. jedna iz Slavonije, druga iz Primorja, tretja iz Zagorja itd., od katerih se vsaka drugače glasi, ker v vsakem kraju ima narod druge osebine, drugo veselje, drugo

meznikom dali na razpolago v svrhu poprav poškodovanih poslopij.

— (Preč. gospod Jos. Muršec.) prof. v Gradci (zlatomašnik), podaril je „Slovenskemu pevskemu društvu“ na Ptuji 10 gld., na čemur se presrečno zahvaljuje odbor.

— (G. Friderik Richter pl. Binnen-thal,) okrajni sodnik v Velikoveci, ki je poprej služboval na Vranskem, v Mariboru in v Brežicah, dobil je povodom svojega umirovljenja naslov in značaj nadsodiškega svetnika.

— (Začetek šolskega leta.) Na državni višji gimnaziji v Ljubljani prične šolsko leto s cerkvenim opravilom dne 18. t. m. Učenci, ki na novo ustopijo, imajo se upisati dne 15. t. m., drugi dne 17. t. m. Vsprejemni izpit bode dne 16. t. m.

— (Na Reki) je pretekli četrtek italijansko-madžarska sodrga zcpet razsajala. Mej mirozovom začela je druhal pred hrvatsko čitalnico kričati „eljen“, zvižgati, sikati in z vsakovrstnimi psovki obsipavati Hrvate. Čitalničarji so nasproti vsemu izzivanju bili popolnoma mirni. V petek pozval je policijski referent Ružička vodjo Reških, primorskih in istrskih izletnikov in objavil prepoved, da se pri odhodu v Zagreb ne sme klicati „živio!“, da se ne sme razviti hrvatska zastava, da izletniki na hrvatsko razstavo ne smejo korporativno na kolodvor, ampak k večjemu v skupinah po šest oseb. Prepovedal je tudi, da izletniki ne smejo nositi hrvatskih kokard in znamenj na prsih. No, to so prav lepe razmere.

— (Ogenj.) Včeraj dopoldne naznanil je dvakratni strel z Grada ogenj. Gorelo je v Kravji dolini, in sicer Neže Grdine kozolec. Gasilno društvo je ogenj hitro udušilo in je škoda le neznatna. Govorilo se, da so ogenj prouzročili mali dečaki, ki so pod kozolcem cigarete prižigali.

— (Mokriške graščine) na Dolenjskem ni kupil nadvojvoda Albreht. Dotična vest, katero smo posneli po drugih listih, je popolnoma neosnovana.

— (Vreme) se je na praznike na zlo obrnilo. V soboto po noči je malo pričelo, včeraj pa je večkrat in prav izdatno deževalo in pokvarilo veselje izletnikom. Danes imeli smo dopoldne par kapljic, popoldne pa je bilo jako lepo.

— (Avstrijsko pomološko društvo,) kateremu je načelnik Henrik grof Attems, napravi letos dva potovalna shoda. Prvega dne 22.—24. t. m. da poseti deželno razstavo v Gorici, drugega dne 4.—6. oktobra za pohod jubilejske razstave v Pragi.

— (Zlata ruda v Rocolji pri Trstu.) Tržaški listi zagnali so te dni glas, da so v Rocolji pri Trstu našli več kosov zlate rude in jedno glasililo bilo je celo tako korenito, da je pisalo: Žila zlate rude je 35 metrov debela. Kdor pozna sestavo krasa, ne bode ondu iskal zlata in ne bode tako hitro obsedel taki vesti. Veščaki, ki so stvar preiskali, so že tudi izrekli svoje mnenje, da najdena ruda ni zlata, ampak najnavadnejši železni kužec, ki prostoplega človeka po svoji vnanosti kaj pogosto zapelje, da misli, da je zlato.

gorjé, pa tudi drugačne pesmi, ki najbolj kažejo njegov značaj, njegovo dušno življenje. Te pesmi so baš zato velike vrednost, ta vrednost pa se poveča, če jo umetnost zbrusi in oplemeni, kakor se poveča vrednost prostemu demantu, ko se lepo zbrusi in stavi v krasni zlatni nakit. Morete si torej misliti, kako so Dalmatinci uživali tako oplemenjene narodne pesmi, oni, ki še priprosto narodno pesem tolikim žarom ljubijo in jo po vseh krajih sveta prepevajo.

Če vam še rečem, da je izvedba vsega tega, opere, vesele igre in vokalnega koncerta bila izvrstna, da so naši domači pevski in dramski umetniki, in pa tudi diletanti v vokalnem koncertu z velikim oduševljenjem igrali in pevali, videli boste sami, da je zmaga Zagrebških Hrvatov na kulturnem polju gotova in da so tako pridobili duh in srce Dalmatincev. Dalmatinci pa se tudi niso dali prositi, da to priznajo in da izrazijo svoje neizmerno veselje, ne samo v gledališči in glasbenem zavodu, kjer so ploskali in kričali, da se je vsa zgradba tresla, ampak tudi povsod, kjer so imeli priliko, da izlijejo svoje srce jednemu od tukajšnjih Hrvatov v krilo. I tukajšnji Hrvati smejo res biti zadovoljni s svojim uspehom.

Kakšen kulturni pomen ima razstava, o tem vam ne bodem zopet pisal, rekel bodem vam samo,

— (Ženo zastrupil.) Dne 27. avgusta prišel je Lovro Strmecki v Brežicah naznanjat, da je njegova žena Ana Strmecki dopoldne ob 11. uri umrla, in sicer najbrže vsled jedi, ki jej jo je dala gostilničarka Marija Gabrič. Poizvedenja in preiskavanja so pa dognala, da je Ana Strmecki umrla, ko je zaužila češplje, katere jej je dal njen mož, začela bruhati in imela hude bolečine. Ker je bil Strmecki zelo sumen, preiskalo se je njegovo stanovanje in našli so na dveh mestih mišnico. Strmeckega so prijeli in odvedli v zapor.

— (Nova žandarmerijska postaja) napravila se je v Št. Vidu v Haložah.

— (Vabilo) k veselici, katero priredi „Slovensko bralno društvo“ v Trziči dne 13. septembra ob 4. uri popoldne. I. Na vrtu g. Permeta: Petje. Pojo pevci bralnega društva, mej pevkami točkami svira godba. Ustopnina udom 10 kr. neudom 20 kr. II. V dvorani g. Lončarja: Ples. Ustopnina udom 20 kr., neudom 30 kr. Naročila se je godba g. Zupančiča iz Ljubljane. K obilni udeležbi vabi najljubše odbor. Čisti dohodek te veselice namenil se je nakupu društvenega klavirja.

— (Iz Laškega trga:) V nedeljo dne 13. septembra t. l. popoldne ob 4. uri bode ustanovni zbor „Podružnice sv. Cirila in Metoda za Laški trg in okolico“ v gostilnici „pri flosarju“ s sledečim vsporedom: 1. Pozdrav pooblaščenca. 2. Govor o pomenu družbe sv. Cirila in Metoda. 3. Volitev začasnega načelnikstva. 4. Vsprejem in potrditev podružničnih pravil. K obilni udeležbi vabi

Ivan Drobnič, pooblaščenec.

— (Iz Šent Lenarta) se nam piše, da je letos ondu veliko lepega sadja.

— (Šmarje pri Jelšah.) Sadja je letos pri nas mnogo; posebno obrodilo je jabolčno drevje, kupcev pa je kaj malo, treba bode torej pripravljati dober jabolčnjak.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Zagreb 7. septembra. Dohod Slovencev v Zagreb sijajno velečasten, vsprejem nad vse presrčen. Vsled preobite udeležbe vlak došel z zamudo. Vhod v mesto proti poludne velikansk. Vlak dopeljal nad 1200 Slovencev, Sokolov slovenskih in na stotine pevcev. Hrvatskih društev nebrojno število. Splošna nautušenost, burni klici: „Živeli Slovenci!“ Vse mesto okrašeno zastavami, dame usipale cvetje, gospice podarile krasne vence zastavam. V ime mesta pozdravil župan dr. Amruš Slovence toplimi besedami, poudarjajoč vzajemnost hrvatsko-slovensko. Ozdravil starosta Ljubljanskega Sokola, Hribar, rekoč, da Slovenci ne morejo prinesiti drugega nego srce bratovsko. Pevce hrvatske pozdravil grof Kušmer, poudarjajoč moč slovanske pesmi. Sprevod po mestu z godbo, na čelu Sokol Ljubljanski, potem slovenski in hrvatski sokoli, hrvatska pevska društva vsi z zastavami, nebrojna množica drugih došlih slovenskih in hrvatskih gostov. V pevskem hramu pozdravil vse dr. Arnold. Popoldne ljudska veselica v Maksimiru, petje,

da so se Dalmatinci res čudili in radovali velikemu kulturnemu napredku, ki so ga tukaj videli in se tudi pri tem napojili z novo nado na skoraj boljšo in skupno bodočnost.

Kaj pa pomeni pri vsem tem odkritje Kačićevega spomenika v Zagrebu, to ste pač vi prav dobro razložili, in jaz se popolnoma z vami zlagam. zato ne bodem o tem izlišnih besed trošil. Pripomenil vam bodem o tem samo jedno, katero sem sam opazil: Kačićeva slavnost se najlepše sklada z vsemi drugimi kulturnimi slavnostmi, ki jih zdaj vidimo v Zagrebu in s katerimi je Zagreb vsprejel svoje brate iz Dalmacije, in da z vsemi drugimi stvarja prekrasno, vzvišeno podobo, ki nam srce razveseljuje in oplemenjuje in pa nam duh povzdi-guje visoko nad navadni, materijalni, pokvarjeni svet. Ta podoba je bila tem vzvišenejša, ker jej ni nič pačilo čistega sklada, mira, reda... ker smo v tej podobi videli vse Hrvate zložne, oduševljene za iste ideale, a strančarstvu, ki samo razdvaja duhove, niti sledu... In res, ko je neumrla star-rec Milovan gledal to krasno podobo z nebes, ko je videl to divno kulturno slavo in pa zagrljene vse Hrvate v jedno kito, on je res moral čutiti v tem času največjo srečo, ki jo plemenit duh mora občutiti.

godba. Klub pevski Sokola Ljubljanskega briliral preciznim, efektnim petjem. Telovadba morala izostati radi dežja, ki je pokvaril veselico, ko se je baš najlepše razvijala. Zvečer komers v pevskem hramu. Razna društva prepevala. Proti večeru došel vlak z Reke in Istre, istotako nautušenoz pozdravljen. Prvi dan minul navzlic neprilicnemu popoldanskemu dežju prav sijajno.

Dunaj 7. septembra. „Fremdenblatt“ najodločneje zanikava vest, ki jo je Pariški „Soir“ iz slovanskega lista posnel, da se sedaj vrše posvetovanja o Bosne in Hercegovine aneksiji, ki se ima drugo leto izvršiti. Ker je videti, da se s tem v Carigradu daje povod raznemu sumničenju, zagotavlja „Fremdenblatt“ najodločneje, da na vsem tem ni niti jedne resnične besede. Tukajšnji odločilni krogi se sploh ne bavijo s takimi bosanskimi uprašnji.

Dunaj 7. Turški veleposlanik Zia bej včeraj odpotoval v Carigrad. — Namestnik Thun semkaj došel.

Praga 7. septembra. Zlodejce, ki so glumača nemškega poletnega gledališča z noži ranili, so zasledili. Ko so vse priznali, oddali so jih kazenskemu sodišču. Zlodejecv jeden je natakár, drugi tesarski pomočnik, tretji trgovski sluga.

Schwarzenau 7. septembra. Ročno pismo cesarjevo naroča namestniku Kilmannsegg, izreči prebivalstvu napopolnejše priznanje in zahvalo cesarjevo na mnogih pojavih patrijotičnega mišljenja, dinastične zvestobe in na požrtvovalnem, presimpatičnem izpolnjevanju potrebnih vojaških zahtev. — Nemški cesar podaril namestniku Kilmannsegg svojo podobo z lastnoročnim podpisom.

Dunaj 6. septembra. Pri avstro-ogerski banki so našli, da se je vsprejelo in izplačalo 220 ponarejenih kuponov zastavnih pisem. Kuponi so po 20 gld. Objava policije sviri pred nakupom kuponov, ki so jako dobro ponarejeni. — Banka razpisala je 3000 gold. nagrade za zasačenje ponarejalcev.

Peterburg 6. septembra. Svetega sinoda naredba razpisuje obširno nabiranje in razdeljevanje denarne pomoči za bedno, po slabi letini prizadete gubernije.

Benetke 6. septembra. Rumunske kraljice zdravje se je nekoliko zboljšalo. Kralj rumunski došel je semkaj.

Razne vesti.

* (Eksplozija.) Iz Somereina pri Požunu se poroča o grozni eksploziji. 200 kilogramov gasolina in velika množina petrolja eksplodiralo je v kleti mestne hiše vsled neprevidnosti 80letnega uradnega sluga Bohosa, ki je na smrt nevarno ožgan in z njim še jeden sluga. Poslopje razrušilo se je deloma do podstrešja. Obok kleti in stanovanje jetničarja sta se deloma podrla. Neko petletno deklico izvleki so na smrt ranjano iz razvalin. Ognjegasci so udušili nastali požar. Nesreča se je dogodila po končanih uradnih urah, drugače bi bilo mnogo več žrtev.

* (Lov na divje koze) V Solnograškem gorovju imeli so nedavno lov na divje koze in je bilo ustreljenih 73 koz. Lovci bili so iz nazvišjih krogov aristokracije.

* (Boj z levinjjo) V zverinjaku Aleksiano v Saint Nazairu na Francoskem zgrabila je mej krmenjem levinja gospodarja zverinjaka. Mož, ki je bil izredne telesne moči, boril se je nekaj minut z zverino in le s težavo se je rešil tega groznega boja. Zunaj kletke pa se je zgrudil ves krvav na tla. Levinja strgala mu je vse meso s stegnov do kolena in ga hudo ranila na hrbtu. Prenesli so ga v bolnišnico.

* (Umor na železnici.) Na progi Mons-Salouviere v Belgiji bil je inženier Moreau mej vožnjo umorjen in oropan. Zločin je gotovo izvršil neznan sopotovalec, ki je ubežal. Mrtvo truplo umorjenega moža vrzel je preko železniškega nasipa.

* (Boj z zbežlanim volom.) V Neulerchenfeldu bil je te dni pravi divji lov na zbežlanega vola. Gnali so ga v mesnico, ko se je splasil in začel bežati. Strah je zavladal mej mnogimi otroci in odraslimi na ulici, ki so kričaje bežali na vse strani. Mnogo otrok in tudi odraslih podrla je besna žival in poškodovala z rogmi. Več mestnih stražnikov streljalo je iz svojih revolverjev na vola, kar ga je pa še bolj razljutilo. Še le nekaterim razumnim korenjakom se je posrečilo zgrabiti vola za roge in podreti na tla, na kar mu je jeden urno prerazal goltanec. Imel je 14 krogelj iz revolverjev v glavi in v životu, ne da bi bil ranjen na smrt. Prepeljali so potem zaklanega in ustreljenega vola v mesnico.

Anatherinova ustna voda in zobni prašek

ohrani usta, krepča željnostno meso ter odpravlja slabo sapo iz ust.

Jedna steklenica ustne vode velja 40 kr.; jedna škatlja zobnega praška 20 kr.; 12 steklenic 4 gld.; 12 škatelj samo 2 gld. (81-111)

Lekarna Piccoli, „pri angelju“, v Ljubljani, Dunajska cesta. Naročila se izvršujejo z obratno pošto proti povzetju zneska.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Loterijske srečke 5. septembra.

V Trstu: 46, 11, 82, 14, 85.
V Linci: 72, 76, 33, 5, 17.

Tržne cene v Ljubljani dne 5. septembra t. l.

	gl.	kr.		gl.	kr.
Pšenica, hktl.	8	77	Špoh poven, kgr.	—	64
Rež,	7	15	Surovo maslo,	—	70
Ječmen,	4	03	Jajce, jedno:	—	2
Oves,	2	92	Mleko, liter	—	8
Ajda,	5	71	Goveje meso, kgr.	—	62
Proso,	5	04	Telečje	—	54
Koruza,	5	40	Svinjsko	—	56
Krompir,	2	87	Koštrunovo	—	40
Leča,	10	—	Pišanec	—	30
Grah,	10	—	Golob	—	16
Fizol,	9	—	Seno, 100 kilo	—	178
Maslo,	—	4	Slama,	—	212
Mast,	—	66	Drva trda, 4 metr.	—	7
Špoh frišen	—	58	„ mehka, 4 „	—	440

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
5. sept.	7. zjutraj 2. popol. 9. zvečer	738.2 mm. 735.8 mm. 735.3 mm.	14.4° C 27.1° C 20.5° C	sl. szh. sl. zah. sl. zah.	jasno d. jas. d. jas.	0.00 mm.
6. sept.	7. zjutraj 2. popol. 9. zvečer	734.2 mm. 732.7 mm. 733.4 mm.	18.4° C 20.1° C 18.2° C	brezv. sl. jvz. sl. vzh.	d. jas. obl. obl.	21.6 mm. dežja.

Srednja temperatura 20.6° in 18.9°, za 4.6° in 3.1° nad normalom.

Dunajska borza

dné 7. septembra t. l.

(izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	glđ. 90 60	glđ. 90 75
Srebrna renta	90 55	90 70
Zlata renta	109 90	109 75
5% marcna renta	102 40	102 10
Akcije narodne banke	1020	1011
Kreditne akcije	276 75	277
London	117 25	117 20
Srebro	—	—
Napol.	9 31	9 31 1/2
C. kr. cekini	5 58	5 56
Nemške marke	57 57 1/2	57 55
4% državne srečke iz l. 1854	250 glđ.	135 glđ.
Državne srečke iz l. 1864	100	180
Ogerska zlata renta 4%	—	103
Ogerska papirna renta 5%	—	100
Dunavska reg. srečke 5%	100 glđ.	119
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% zlati sast. listi	—	115
Kreditne srečke	100 glđ.	185
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	152
Tramway-društ. velj. 170 glđ. a. v.	—	221

Vsak slovenski gospodar, ki še ni naročen na ilustriran gospodarski list „Kmetovalec“ s prilogo „Vrtnar“, pošlje naj svoj naslov o. kr. kmetijski družbi kranjski v Ljubljani, katera mu dopošlje prvo številko brezplačno in iz katere more sprevideti, da je list neobhodno potreben za vsakega naprednega slovenskega gospodarja. (60-38)

Pisarja

(721-3)

z lepo pisavo, slovenskega in nemškega jezika v pisavi in govoru zmožnega, vsprejme takoj **Oton Ploj**, c. kr. notar v Gorenji Radgoni.

Trgovsk pomočnik

z dobrimi spridevali, izveden v vseh trgovskih strokah, tudi pri loteriji, zmožen obeh deželnih jezikov, išče službo. Pisma naj se blagovolijo poslati pod znakom **A. M.** upravnistvu tega lista. (732-2)

Dijaki

(728-3)

se vsprejmo na hrano in stanovanje pod ugodnimi pogoji pri pošteni, v sredini mesta, blizu šol stanujoči rodbini. — Natančneje se izve v prodajalni gospe **Ane Hofbauer-jeve**, Gledališke ulice št. 4.

Notar Ivan Kacič v Šoštanji

išče

pisarja

s 1. oktobrom t. l. — Slovenski pevci, izurjeni v notarski in odvetniški praksi, imajo prednost. Ponudbe naravnost. (726-2)

KAROL TILL

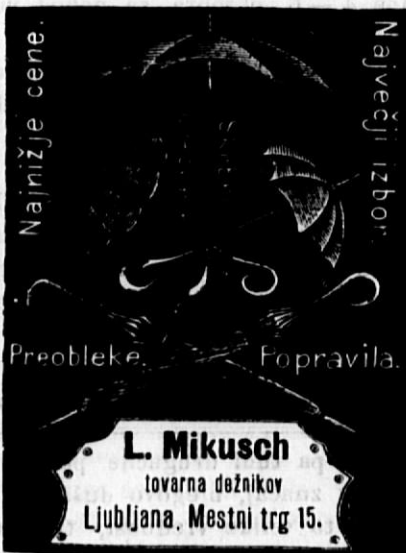
Ljubljana, Špitalske ulice 10.

Pismeni papir s kuverti v kasetah in mapah, v formatu četrtinke ali osmerke, žalni pismeni papir, žalni kuverti in žalne karte, blanco, vizitne in naslovne karte, ilustrovane dopisnice, humoristične karte za turiste, pismeni papir za voščila v osmerki, četrtinki ali celi pol, voščilne karte, obedne karte in vizitnice v najelegantnejši in najmodernejši obliki. (456-15)

Kuverte s firmo

(179-25) priporočila po nizki ceni

„NARODNA TISKARNA“

L. Mikusch
tovarna dežnikov
Ljubljana, Mestni trg 15.

Anton Schuster v Ljubljani

Špitalske ulice

„Pri Tončku“

priporočila

najnovjše, najlepše in najcenejše
dežne plašče za dame, jopičc, ovratnike,
kolobarje, tricot-taille, fihu-je,

potem blago za žensko obleko, za jesen in za zimo, moderno blago, francosko in angleško za gospode, vse vrste preprog in prostirač, linoleja, blago za pohišje, usnjeni tuče in uloge za postelje, platnino, chiffone, barhant, namizno prtenino in brisalke, himalajske tkanine, peluche, zmete v vseh barvah, najlepše naglavne robce itd.

Opomnja.

Opozorjam sosebno cenjene svoje p. n. naročnike, da dajem vse konfekcijske izdelke iz najboljšega uležanega svojega blaga na Dunaji izdelati, da torej katerokoli zaželeno konfekcijsko stvar iz Dunajskih katalogov izdelam za 20% ceneje in to v 14 dneh ter jamčim, da bo dobro stala. Slučajno potrebne male poprave izdela in jemlje mero Dunajska šivilja, katero sem v to svrhu vsprejel nalašč v svojo trgovino.

Z odličnim spoštovanjem

zgorajnji.

Tužci:

6. septembra.

Pri **Mülleri**: Löffler, Gutfreund, Uhlman, Scheider, Nedička, Ivankovič, Pejcha z Dunaja. — Bayer iz Prage. — Kottowitz pl. Kortschak, Anton iz Gradca. — Wanner iz Monakova. — Dr. Kugy, vitez pl. Baldini, Ferari, Molier iz Trsta. — Vouk iz Celovca. — Blažič iz Zagreba. — Dr. Golf iz Kočevja. — Festrato iz Gorice. — Modrič iz Karlovca. — Gaberšek s Krškega.

Pri **Slemu**: Lengyel iz Velike Kaniže. — Hladek iz Kočevja. — Zabukovec, Pavlovčič iz Loza. — Oblak, Pasquali z Reke. — Galovani iz Trsta. — Barth iz Zadra. — Koblar, Fuchs, Paul, Schin iz Pulja. — Pl. Aken iz Gradca. — Pl. Mamern, Weiss, Kraus, Errath, Diensti, Philipp, pl. Giuliani z Dunaja.

Pri **avstrijskem cesarju**: Pl. Glaser iz Maribora. — Relschard iz Ljubljane.

Pri **južnem kolođvoru**: Bajer iz Gradca. — Hafner z Brda. — Budinka iz Brna. — Heldiga iz Celja.

Umrlil so:

5. septembra: Fran Kozirnik, delavčev sin, 2 meseca, Tržaška cesta št. 35, katar v črevih.

6. septembra: Amalija Mitermajer, delavčeva hči, 2 meseca, Rožne ulice št. 39, akutni katar v želodcu.

V deželni bolnici:

4. septembra: Mihael Nemec, lovec, 22 let, typhus.

Predposledni mesec.

Velika

Predposledni mesec.

Praška razstavna loterija.

Glavna dobitka:

goldinarjev **100.000** goldinarjev **50.000** goldinarjev

LOZI po 1 glđ.

V Ljubljani se dobivajo lozi pri
J. C. MAYER-ju.

LOZI po 1 glđ.